

แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร
ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

ปริญญาานิพนธ์

ของ

กิตติศักดิ์ มีเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2550

แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร
ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

ปริญญาานิพนธ์

ของ

กิตติศักดิ์ มีเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง และ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์ อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม รองศาสตราจารย์ภาควงศ์ รัตนใจนากุล และ อาจารย์ ประพันธ์ เปรมศรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ที่คอยให้กำลังใจและ ช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา และขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่เคยสอนในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 35 แห่ง ตลอดจนพี่ ๆ น้อง ๆ ชาวพลศึกษาทุกโรงเรียน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อสมบัติ คุณแม่สำภา มีเจริญ คุณยายพวง ตาเลย ชิมทอง ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด และขอขอบคุณ ครอบครัวมีเจริญ ครอบครัวชิมทอง ครอบครัวพิศวง ครอบครัวแย้มประดิษฐ์ ครอบครัว ร.อ. สุเมธ – นางเกศสุดา พงษ์ศักดิ์ ครอบครัว เบบี๋ ยิม ครอบครัวบ้านสนุกคิด ตลอดจนญาติ พี่น้อง เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

กิตติศักดิ์ มีเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	7
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	8
ทฤษฎีแรงจูงใจ	9
ประเภทของแรงจูงใจ	14
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	19
แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา.....	21
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา	21
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	23
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยในต่างประเทศ	33
งานวิจัยในประเทศ	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45

สารบัญ

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
บทย่อ	65
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	67
อภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	86
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	88

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	48
3 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงงูใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119).....	49
4 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงงูใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)	50
5 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬา ฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119).....	51
6 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119).....	52
7 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119).....	53
8 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231).....	54
9 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231).....	55
10 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬา ฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231).....	56
11 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231).....	57
12 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงงูใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231).....	58
13 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงงูใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ของนักกีฬาฟุตบอล ในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	59

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
14 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	60
15 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	61
16 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียงของนักกีฬาฟุตบอลในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	62
17 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลในการเล่นฟุตบอล (n = 350).....	63

แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร
ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

บทคัดย่อ
ของ
กิตติศักดิ์ มีเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2550

กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ
ครั้งที่ 7. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล
รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขัน
คิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 รอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร จำนวน
350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจ
โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62 , 39.46 , 39.14 , 38.20 และ 35.79 ตามลำดับ

2. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี
มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาส
ที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.56 , 43.10
, 41.08 , 40.62 และ 35.71 ตามลำดับ

3. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป
มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์
และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.46 , 38.72
และ 36.30 ตามลำดับ และสำหรับด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความ
คิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 69.54
และ 38.86 ตามลำดับ

MOTIVATION FOR PLAYING FUTSAL OF PLAYERS UNDER 18 YEARS OLD
BANGKOK METROPOLITAN SECTION PARTICIPATING IN THE 7th
QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP

AN ABSTRACT
BY
KITISAK MEECHAROEN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2007

Kittisak Meecharoen. (2007). *Motivation for Playing Futsal of Players under 18 Years Old Bangkok Metropolitan Section Participating in the 7th Quick junior Futsal Thailand Championship*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees : Assist. Prof. Thawuth Pluemsamran, Assist. Prof. Thongchai Charoensupmanee.

The purpose of this research aimed to study motivation for playing futsal of players under 18 years old Bangkok metropolitan section participating in the 7th Quick Junior Futsal Thailand Championship . The subjects were 350 players from Multi-Stage Sampling. The instrument used for collecting the data was the researcher-created questionnaire.

Questionnaire with reliability of .94. The data were analyzed by frequency and percentage

The results revealed that :

1. For the players futsal under 18 years old had the motivation for playing futsal the aspects of love ability and interest, personal opinion and concern people, income and advantage and honor and progress opportunity in the future at 39.62, 39.46, 39.14, 38.20 and 35.79 percentage respectively with the high level of motivation.

2. For the players futsal under 18 years old time to play less than 3 years had the motivation for playing futsal the aspects of income and advantage and honor, love ability and interest, personal opinion and concern people and progress opportunity in the future at 45.56, 43.10, 41.08, 40.62 and 35.71 percentage respectively with the high level of motivation.

3. For the players futsal under 18 years old time to play more than 3 years up to rise had the motivation for playing futsal the aspects of love ability and interest, income and advantage and honor at 46.46, 38.72 and 36.30 percentage respectively with the highest level of motivation. The aspects of progress opportunity in the future and personal opinion and concern people at 69.54 and 38.86 percentage respectively with the high level of motivation.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากสภาพการณ์ปัจจุบันของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือในยุคอินเทอร์เน็ต (Internet) ก้าวล้ำทันโลกอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกว้างขวางไปทั่วโลก จนทำให้การดำเนินชีวิตของมนุษย์ได้ให้ความสนใจและความสำคัญเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนสิ่งที่เป็นต่อสุขภาพและชีวิตของตนเอง โดยขาดการออกกำลังกายทำให้ทรัพยากรบุคคลของชาติต้องอ่อนแอลงทุกวัน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬานับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อชีวิตมนุษย์และสามารถปฏิบัติได้หลายวิธี (ประโยค สุทธิสง่า. 2541 : 1) จากความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้บุคคลเริ่มหันมาดูแลและใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น ส่วนหนึ่งเนื่องจากการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐ จะเห็นได้จากการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้น เพื่อดำเนินนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการกีฬา เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพของคนทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม รวมไปถึงการให้ความรู้ความเข้าใจและความสำคัญในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายทั้งการเป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี การเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นวิธีหนึ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสุขภาพช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่ดีได้

ในปัจจุบันการเล่นกีฬาฟุตบอลกำลังได้รับความนิยม โดยเฉพาะในหมู่ของเยาวชนของประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International de Football Association : FIFA) พยายามให้การผลักดันให้การแข่งขันฟุตบอลเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมหกรรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แต่ก็ยังไม่มีการยืนยันใด ๆ และในส่วนของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ก็พยายามส่งเสริมและเผยแพร่กีฬาประเภทนี้ให้เป็นที่ยอมรับและมีเล่นกันอย่างแพร่หลาย โดยการจัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์ประเทศไทยเพื่อคัดเลือกนักกีฬาเป็นตัวแทนของประเทศไทยไปแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักกีฬาฟุตบอลตัวแทนของเราได้พัฒนาถึงระดับเข้าร่วมการแข่งขันชิงแชมป์โลกได้แล้ว ซึ่งในปัจจุบันสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ร่วมกับภาคเอกชนให้การสนับสนุนในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกขึ้น ทั้งในประเภทชายและประเภทหญิง รวมทั้งจัดให้มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นด้วย และพัฒนาการยังคงไม่สิ้นสุดอยู่แค่นี้ หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็คงจะให้การสนับสนุนต่อไป (ฟุตบอล. 2547 : 3-4)

การเล่นกีฬาฟุตบอล กำลังได้รับความนิยมอย่างมากโดยเฉพาะในหมู่เยาวชนของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในระดับโรงเรียน ในระดับจังหวัด หรือจะเห็นได้จากการรวมตัวในการเล่น

ฟุตบอลตามศูนย์กีฬาต่าง ๆ ทั่วประเทศ แต่กีฬาประเภทนี้ไม่ปรากฏแน่ชัดว่ามีเล่นในประเทศไทยเมื่อใด แต่มีเกมการเล่นชนิดหนึ่ง โดยส่วนมากจะเรียกว่า “ฟุตบอลโกล์หนู” ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับฟุตบอลเพียงแต่ฟุตบอลโกล์หนูจะไม่มีผู้รักษาประตูเพราะประตูที่ใช้มีขนาดเล็ก (เป็นที่มาของการเรียกฟุตบอลโกล์หนู) และไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในเรื่องจำนวนผู้เล่น ขนาดลูกฟุตบอล ขนาดและพื้นของสนามที่ใช้เล่นแม้แต่การแต่งกายของนักกีฬา จะเป็นที่นิยมในหมู่เยาวชนภายในชุมชนต่าง ๆ ที่ขาดแคลนสนาม และอุปกรณ์การเล่น โดยอาจใช้ลูกบอลพลาสติก แล้วหาพื้นที่ว่างสักแห่งเล่นกัน ไม่มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2540 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ซึ่งแชมป์ประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก (ฟุตบอล 5 คน คือคำที่ใช้เรียก Futsal ในประเทศไทย) และหลังจากนั้นได้มีการจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เหมาะสำหรับการใช้พัฒนาเยาวชนของชาติ เกิดการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ เพื่อให้เยาวชนรู้จักสร้างวินัย ห่างไกลจากอบายมุขต่าง ๆ (กิตติศักดิ์ สุขเลิศ. 2546 :1) จากการที่เยาวชนหันมาสนใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลกันมากขึ้นนั้น อาจเป็นเพราะความสะดวกสบายในเรื่องของสนาม หรือจะเป็นจำนวนผู้เล่นซึ่งไม่มากจนเกินไป หาเพื่อนร่วมทีมในการเล่นได้ง่าย และที่สำคัญคือฟุตบอลทีมชาติไทยเป็นทีมระดับแนวหน้าในทวีปเอเชีย ทำให้เยาวชนใฝ่ฝันจะเป็นตัวแทนของประเทศเพื่อจะได้สัมผัสบรรยากาศการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เยาวชนหันมาสนใจในกีฬาฟุตบอลไม่ได้มีเท่านี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกมาก กีฬาฟุตบอลนั้นยังสามารถทำให้สรีระของร่างกายแข็งแรง สมส่วน เป็นเกมที่รวดเร็วและสนุกสนาน ซึ่งเหมาะสมกับเยาวชนในวัยนี้ สิ่งเหล่านี้อาจเป็นแรงจูงใจส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนหันมาให้ความสนใจกีฬาประเภทนี้มากขึ้น สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงแรงจูงใจส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความสนใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในปัจจุบัน แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้ให้นักกีฬาทุ่มเทให้กับการเล่นและการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขัน ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาดังใจขยันฝึกซ้อมหรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวทั้งในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ฉลาดควรให้ความสนใจและศึกษาในรายละเอียดต่าง ๆ ของแรงจูงใจที่มีผลกระทบต่อความสามารถของนักกีฬาแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนได้พัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติต่อไป แรงจูงใจจึงเปรียบเสมือนกระแสให้ความสนใจให้เยาวชนและบุคคลได้มีความต้องการที่จะเล่นกีฬาหรือไฝหหาความสำเร็จในเชิงกีฬา

(สมบัติ กาญจนกิจ. 2542 : 98) ซึ่งในปัจจุบัน ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้น ในชื่อรายการคิกคูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ซึ่งเป็นฟุตบอลในรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ร่วมกับภาคเอกชนได้ดำเนินการจัดการแข่งขันขึ้น จะทำการเปิดรับสมัครทีมจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ และทีมโรงเรียนต่างๆ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และต้องเป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียนกีฬาสังกัดกรุงเทพมหานครเข้าร่วมการแข่งขันซึ่งการแข่งขัน ฟุตบอลครั้งนี้จะทำการแข่งขันรอบคัดเลือกรวม 6 ภาคทั่วประเทศไทย สำหรับทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศ รองชนะเลิศ ตำแหน่งที่ 3 ของแต่ละภาค และทีมตำแหน่งที่ 4 ถึงตำแหน่งที่ 8 ของภาคกรุงเทพมหานครจะได้สิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลระดับมัธยมศึกษารายการคิกคูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ณ ห้อง MCC HALL ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ กรุงเทพมหานครต่อไป

ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ทีมโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่จำกัดจำนวนโรงเรียน โดยจะทำการแข่งขันคัดเลือกนอกรอบก่อนซึ่งจะแบ่งการแข่งขันรอบคัดเลือกนอกรอบออกเป็น 3 กลุ่มตามเขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 2 และ 3 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจะทำการคัดเลือกทีมให้เหลือกลุ่มละ 4 ทีมเพื่อไปทำการแข่งขันรอบคัดเลือกของกรุงเทพมหานคร เพื่อหาตัวแทนจำนวน 8 ทีมเข้าร่วมการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยต่อไป (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย. 2549 : 1 - 3) ซึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้งที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้นทุกปี และในการแข่งขันรายการคิกคูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานครในครั้งนี้ มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 43 ทีม จึงแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในโรงเรียนต่าง ๆ หันมาสนใจและฝึกซ้อมเพื่อเป็นนักกีฬาฟุตบอลกันมากขึ้น ซึ่งแต่ละคนมีสาเหตุปัจจัยหรือแรงจูงใจที่แตกต่างกันในการเล่นกีฬาฟุตบอล บางคนต้องการพัฒนาทักษะในการเล่น เพื่อมีโอกาสในการเข้าร่วมทีมสโมสรในลีกฟุตบอล บางคนต้องการเข้าร่วมในการแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน ต้องการมีเพื่อนใหม่ ๆ และยังมีแรงจูงใจอื่น ๆ อีกหลายด้านที่ผู้วิจัยยังไม่ได้กล่าวถึง สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ของเยาวชนในระดับมัธยมศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนต่อไป

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมในหมู่เยาวชนไทยเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและต้องการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจที่นำมาสู่การเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกคูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์

แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลในการวางแผนงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจที่นำมาสู่การเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 จำนวน 516 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ
  - 1.1 น้อยกว่า 3 ปี
  - 1.2 ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป
2. ตัวแปรตามคือ แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล

นิตยสารพิเศษเฉพาะ

แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคล กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแสดงพฤติกรรมออกมา

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้น ๆ เล่นกีฬาฟุตบอล แบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้ ด้านความรักความถนัดความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

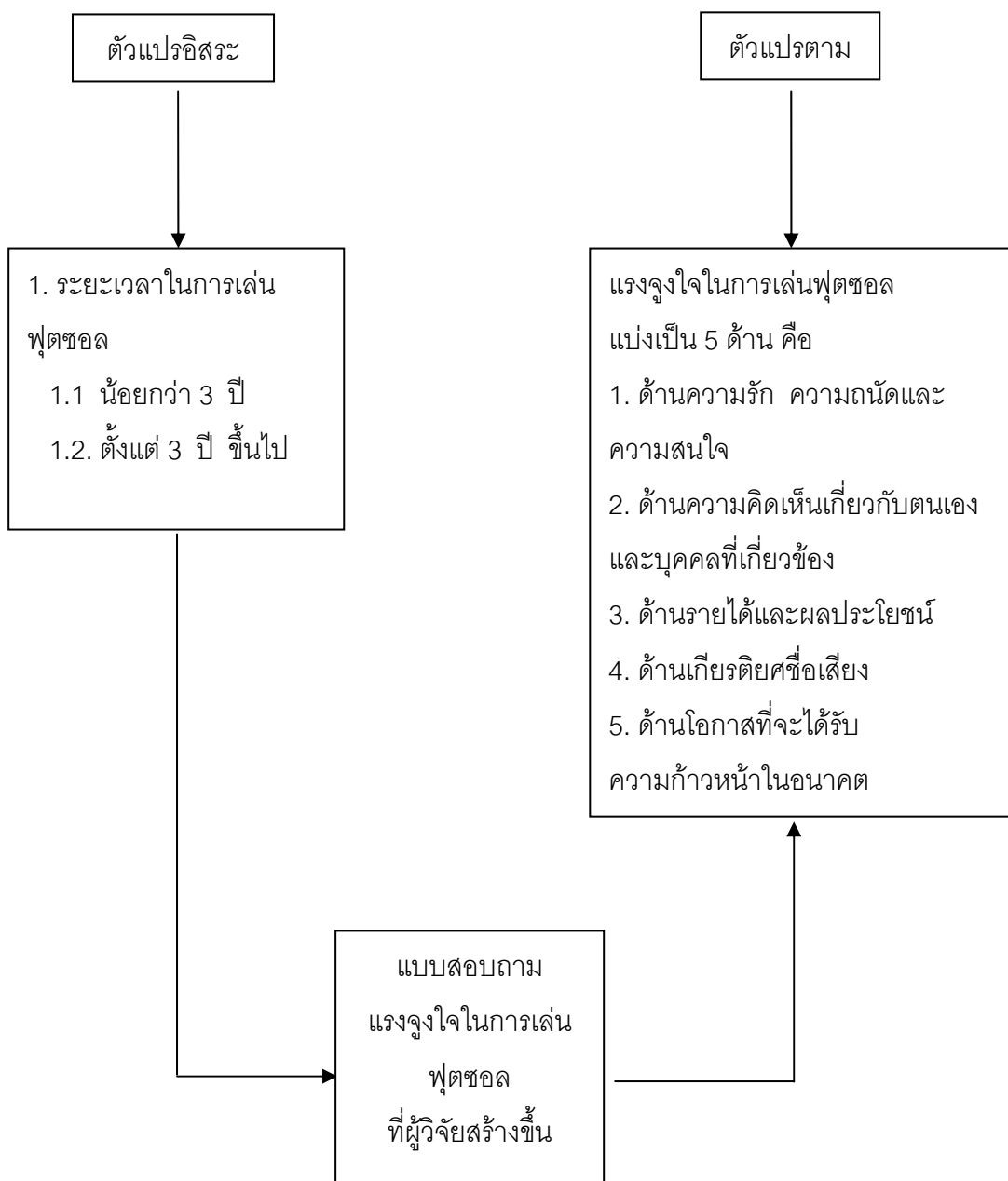
กีฬาฟุตบอลหรือฟุตบอลล 5 คน หมายถึง กีฬาที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน (ผู้รักษาประตู 1 คน ผู้เล่น 4 คน) มีสนามขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล ใช้ทักษะในการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอลล คือ ใช้เท้า ศรีษะ ลำตัว ในการยิงประตู และรับส่งลูก โดยห้ามใช้มือในการเล่นเด็ดขาด ลูกบอลที่ใช้เป็นลูกบอลเบอร์ 3.7 ที่กระดอนต่ำ เวลาในการแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้งเวลา ๆ ละ 20 นาที

นักกีฬาฟุตบอล หมายถึง นักเรียนที่เล่นกีฬาฟุตบอล โดยผ่านการแข่งขันมาแล้ว อย่างน้อย 1 รายการ

นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี หมายถึง นักฟุตบอลที่เกิดในปีพุทธศักราช 2532 และหลังปีพุทธศักราช 2532 เป็นต้นไป (การนับอายุของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลคิก จูเนียร์ ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ประจำปีการศึกษา 2549 ให้เอาปี พ.ศ. 2549 ที่จัดการแข่งขัน ลบด้วยปี พ.ศ.เกิดของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันโดยไม่ต้องคำนึงถึง วันที่ และเดือนที่เกิด)

การแข่งขันคิกจูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ หมายถึง การแข่งขันฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ผู้สมัครเข้าแข่งขันต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและอายุไม่เกิน 18 ปี ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย (มีการแข่งขันรอบคัดเลือกทั่วประเทศ แบ่งเป็นระดับภาคได้ดังนี้ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกรุงเทพมหานคร เพื่อหาตัวแทนเข้ามาแข่งขันรอบสุดท้าย ณ กรุงเทพมหานคร ภาคละ 3 ทีม ยกเว้นภาค กรุงเทพมหานครจะมีทีมตัวแทนจำนวน 8 ทีม)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬา
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน คือ คำว่า มูวีรี (Movere) หมายความว่า การเคลื่อนที่ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

โสภา ชูพิกุลชัย (2529 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลกระตุ้นให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

อารี พันธุ์มณี (2534 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทน ภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

อร่าม ตั้งใจ (2539 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า คือ สิ่งที่กระตุ้นให้เรา ต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการ

กีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น ทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 2 แนว คือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนคือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติ แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้าง เพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford ; & Gray. 1970 : 12) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กลูเอ็ค (Glueck. 1982) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

เบิร์ด และคริป (Bird and Cripe.1986) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดการกระทำที่เพียรพยายามอย่างมากเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่า ปัจจัยที่มากกระตุ้น หรือเร้า ให้พฤติกรรมของมนุษย์ ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้น เพื่อช่วยให้การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของตัวผู้กระทำเอง หรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าจากภายนอก

ความสำคัญของแรงจูงใจ

การจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยอธิบายขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ

3 ประการ คือ (พนมไพร ไชยยงค์. 2542 : 138 – 139)

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่จะแสดงพฤติกรรม เมื่อกระหายน้ำมาก เราจะเดินอย่างรวดเร็ว หรือวิ่งเพื่อเสาะแสวงหาน้ำ แก่ความกระหาย แต่ถ้าเราไม่กระหาย หรือกระหายเพียงเล็กน้อย เราอาจจะเดินช้าๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน เป็นต้น

2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่นเดินไปร้านข้าวแกง ฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอย่างไรดี เพราะมี

ทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิวการได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทาง หรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้นคือจะใช้ความอดทน หรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อเราหิวเราจะเข้าครัวค้นหาของรับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรรับประทานได้ เราก็จะออกไปนอกบ้านเพื่อซื้อของรับประทาน ถ้าร้านแรกที่ไปถึงปิดร้าน แต่ความหิวเรายังสูงอยู่ เราก็จะไปหาร้านอื่นๆ ต่อไปอีกอาจจะเป็นร้านที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะได้อาหารรับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงตามไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการจูงใจ จะต้องมึลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ให้พลังแก่พฤติกรรม มีทิศทาง และมุ่งมั่นพยายามไม่ลดละ พฤติกรรมจูงใจจึงเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายและเจ้าตัวมีความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจ ได้ทั้งหมดดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ หลักการกำหนดทิศทางการแสดงออกถึงพฤติกรรมของนักกีฬา ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของนักกีฬา ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามี 4 ทฤษฎี คือ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 24 - 31)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory) แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในโดยไม่มีรางวัล หรือ สิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำสิ่งนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสนุก และสนุกที่จะได้เล่นโดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกมาเกี่ยวข้อง เพราะแรงจูงใจภายในเกิดขึ้นจากแรงขับภายในที่ต้องการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

ส่วนทฤษฎีการประเมินความรู้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence) และการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-determining) องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีการประเมินความรู้ คือ

1.1 การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึง นักกีฬาต้องรับรู้ว่าจะไร เป็นแหล่งสาเหตุ (Locus of Causality) ในการจูงใจให้นักกีฬาเล่นกีฬา ซึ่งประกอบด้วยแหล่ง แรงจูงใจภายในและแหล่งแรงจูงใจภายนอก นักกีฬาหลายคนรับรู้ว่าจะเล่นกีฬาประเภทนั้นด้วยความ สนใจอยากเล่น (แรงจูงใจภายใน) โดยไม่ได้หวังสิ่งล่อใจ คือ เงิน รางวัล หรือสิ่งของ (แรงจูงใจภายนอก) แต่เมื่อเล่นกีฬาไปได้นาน ๆ อาจจะมีแรงจูงใจภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการเล่น กีฬาของนักกีฬาได้ เพราะฉะนั้นนักกีฬาต้องรับรู้ในการควบคุมให้ได้ว่าทำไมจึงเล่นกีฬาและเล่นกีฬา เพราะอะไร

1.2 กระบวนการประเมินผล (Information Process) หมายถึง กระบวนการที่รับรู้ ประเมินว่า แรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา กระบวนการประเมินข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้ถึงความสามารถ และการตัดสินใจ ด้วยตนเอง ถ้านักกีฬามีกระบวนการประเมินข้อมูลที่ดีแล้ว จะสามารถประเมินข้อมูลได้เลยว่า แรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬา

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) หมายถึง แรงจูงใจที่มี ลักษณะนิสัยเผชิญหน้า หรือถอยหนีทั้งในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อ ความเป็นเลิศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ควบด้วยความต้องการที่จะถอยหนีความล้มเหลว สิ่งที่จะได้เพิ่มจากผลลบ คือแรงจูงใจภายนอก ที่เข้ามามีอิทธิพลและความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ ฮาเตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory) โดยอธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกที่ตนเองมีความสามารถ มีความพยายามที่จะทำสิ่งที่ยากขึ้น (Mastery) และมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าจะตนเองประสบความสำเร็จ และสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงข้าม นักกีฬาไม่ยอมทำสิ่งที่ยากขึ้นเมื่อรับรู้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ ว่าตนเองมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากยิ่งขึ้น และมี แรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งที่ยากมากขึ้น

3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ไฮเดอร์ (Roberts. 1992 ; Citing Heider. 1958) อธิบายว่า ความพยายามของมนุษย์ในการอ้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจการกำหนด พฤติกรรม และเหตุการณ์ต่าง ๆ ของตนเองจะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถใช้อธิบายความสามารถของตนเองด้วยทฤษฎีการอ้างสาเหตุของไฮเดอร์ ประกอบด้วย ปัจจัยประกอบส่วนบุคคล คือ ความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Effort) และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงาน (Task Difficulty) และโชค (Luck)

การอ้างสาเหตุในการกระทำของนักกีฬาสืบเนื่องมาจากความเข้าใจในปัจจัยประกอบส่วนบุคคล คือ ความสามารถและความพยายาม และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงานและโชค เช่น นักกีฬาอ้างถึงสาเหตุของการแพ้การแข่งขัน เพราะทีมคู่แข่งแข็งแกร่งกว่าฝีมือเก่งกว่า

4. ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory) เป้าหมาย คือ บางสิ่งบางอย่างที่เราต้องการจะทำให้สำเร็จ ซึ่งเป้าหมายมีอิทธิพลในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน 4 ประการ คือ

4.1 เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความตั้งใจและการกระทำโดยตรง (Direct Attention and Action) ผู้ฝึกสอนกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อม หรือแข่งขันให้แก่ นักกีฬา การกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมและความตั้งใจของนักกีฬา และเป็นแรงจูงใจให้กับนักกีฬาตั้งใจในการฝึกซ้อม และตั้งใจเข้าแข่งขัน

4.2 การใช้พลังในการเล่นหรือแข่งขัน (Mobilized Expenditure) ขณะที่นักกีฬามีความตั้งใจ และทำการเตรียมตัวเพื่อกระทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ นั้น นักกีฬาควรกำหนดพลังที่ตนเองใช้หรือทุ่มเทให้แก่กิจกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมด้วย

4.3 ความพยายามต่องานระยะยาว (Prolong Effort) การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมจะส่งผลถึงความอดทน หรือความเพียรพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นด้วย นักกีฬาที่กำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าจะมีความอดทน และความพยายามในการบรรลุเป้าหมายได้ยาวนานกว่านักกีฬาที่ไม่มีการกำหนดเป้าหมาย

4.4 การพัฒนายุทธวิธีสร้างแรงจูงใจ (Motivates Strategy Development) การกระตุ้นให้นักกีฬาพัฒนายุทธวิธีในการฝึกซ้อม การวางแผนในการฝึกซ้อม และการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นผู้ฝึกสอนมีวิธีปฏิบัติ คือควรกระตุ้นให้นักกีฬา รู้จักการจัดตารางเวลาของตนเองกับตารางการฝึกซ้อมให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักกีฬาได้รู้จักการจัดการกับตนเอง โดยรู้ว่าเวลาไหนควรฝึกซ้อม หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสม

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1970 : 35 - 46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (Belongingness and Love Needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเอง และผู้อื่น (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Needs) แรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูง จึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ

ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่ม กันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรก ยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเอง และทรัพย์สิน เมื่อต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจอันดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่ามีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใยและก็ต้องห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจอันดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพฤติปฏิบัติตนตามความสามารถและขีดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวม เป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 28 ชนิดดังนี้ (วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์. 2526 : 149 – 15 ; อ้างอิงจาก Murray)

1. ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของและความต้องการสมบัติต่าง ๆ (Acquisition)
2. ความต้องการที่จะอนุรักษ์รวบรวมซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ (Conservation)
3. ความต้องการความสะอาดและจัดสิ่งของให้อยู่ในสภาพเป็นระเบียบ (Orderliness)
4. ความต้องการที่จะสะสมโดยรู้จักประหยัด (Retention)
5. ความต้องการที่จะประดิษฐ์และการก่อสร้างต่าง ๆ (Construction)
6. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ (Superiority)
7. ความต้องการที่จะต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหวังแห่งตน (Achievement)
8. ความต้องการความเคารพยกย่องสรรเสริญจากบุคคล (Recognition)
9. ความต้องการที่จะแสดงตัวสร้างความเป็นเด่นให้แก่ตนเอง เช่น ต้องการให้ผู้อื่นสนทนากับตน ตื่นเต้น แปลกใจ (Exhibition)
10. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงและคุณค่าแห่งตน (Inviolacy)
11. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความวุ่นวายทั้งหลาย (Avoidance of Inferiority)
12. ความต้องการที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากข้อครหานินทาตำหนิ (Defensiveness)
13. ความต้องการที่จะเอาชนะความพ่ายแพ้ด้วยการตอบโต้ (Counteraction)
14. ความต้องการผูกมิตร ทำให้ผู้อื่นรักใคร่ สร้างมิตรภาพกับผู้อื่น (Affiliation)
15. ความต้องการที่จะแยกตนเองจากผู้อื่น ความเมินเฉยต่อสิ่งต่าง ๆ (Rejection)
16. ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น โดยการที่จะทำให้ผู้อื่นสนใจหรือเกิดความสงสารในตัวต้องการผู้ดูแลและอยู่ใกล้ชิด (Succedanea)
17. ความต้องการที่จะให้ความเมตตาสงสารและความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นที่อ่อนแอกว่า โดยการให้การสนับสนุน ดูแล เลี้ยงดู (Nurturance)

18. ความต้องการที่จะมีบทบาทและอิทธิพลควบคุมผู้อื่น (Dominance)
19. ความต้องการที่จะยกย่อง ยอมรับนับถือ ร่วมมือกับผู้อื่น (Deference)
20. ความต้องการที่จะเลียนแบบ หรือ ทำตนให้ทัดเทียมผู้อื่น (Similance)
21. ความต้องการในการที่จะมีเสรีภาพ มีความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy)
22. ความต้องการที่จะมีเอกลักษณ์ในการทำงานเป็นของตนเอง (Contrariness)
23. ความต้องการที่จะมีความสุข สนุกสนาน เพื่อพักผ่อน (Play)
24. ความต้องการที่จะอธิบายและบรรยายรายละเอียดต่างๆ (Exposition)
25. ความต้องการที่จะเสาะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ (Cognizance)
26. ความต้องการก้าวร้าวผู้อื่น หรือรุกรานผู้อื่น เอาชนะผู้อื่นด้วยวิธีการที่รุนแรง การต่อสู้ การวิวาท การปะทะในรูปแบบต่าง ๆ
27. ความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์รวมทั้งการลงโทษ ความอ่อนน้อมถ่อมตน (Abasement)
28. ความต้องการหลีกเลี่ยงการตำหนิ หรือการถูกลงโทษ รวมทั้งประพฤติตาม กฎเกณฑ์และระเบียบ (Avoidance of Blame)

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมาย อีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการจำแนกประเภทของแรงจูงใจวิธีการหนึ่ง คือ การแบ่งออกตามพื้นฐานของการเกิดแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ (Primary Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานทางด้านร่างกายติดตัวมาแต่กำเนิด ไม่ใช่การเรียนรู้หรือประสบการณ์
2. แรงจูงใจขั้นทุติยภูมิ (Secondary Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากสังคมและการเรียนรู้หรือประสบการณ์

สุชา จันทน์เอม (2527 : 101 - 102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อ

สนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ จะทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคลและจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อตัวเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเองฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affinitive Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self – Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528 : 94 – 114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่างๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนา มาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ
2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคล

ติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรม

ออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และการขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน และผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็ก มาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน

7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ

8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีมีลักษณะการก้าวร้าว ขมขู่ หรือครอบครัวยุคใหม่ที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมา จะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความใฝ่อำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อยไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกที่ตนเอง "ขาด" ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง "ปมเด่น" โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ "ปมด้อย" นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่เหนือผู้อื่น

5. ชอบสัมผัสกับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความรักอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มีมนุษย์แสดงออก โดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ "ถือตนเองเป็นใหญ่" (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุตำหนิติเตียนทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรงแต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช้คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจ เชื่อใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม หากกระทำได้ดังนี้ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กก็จะลดลง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2534 : 192 - 196) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดัน

ทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการแสดงพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ แตกต่างกันไป ต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้ พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น การแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย คือ การที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้ง จุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้ อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายาม

มูมานะอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา

พีระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬาอย่างสูง นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่น การเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจาก

ภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น มีนักวิจัยบางท่านได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นสิ่งกระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่ายๆ

เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นไปนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถเชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้องโดยใช้วิธี การนั่งสมาธิหรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกซ้อมควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และ

มีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬาที่มีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม

7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกร่ากว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตยและผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรจะมีใจความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลและความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีคู่มือฝึกซ้อมจะให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มี

ขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬา ก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆ ทั้งหมด อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ติดอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็เป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลัง

ที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนา ที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือ ผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่นๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วย ผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาฟุตซอล

ความหมายของฟุตซอล

ฟุตซอล คือ ชื่อที่ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International de Football Association : FIFA) ใช้เรียกการแข่งขันฟุตบอลในร่ม (Indoor Soccer) ระดับนานาชาติ ซึ่งขณะนี้ มีกีฬาฟุตซอลที่มาขึ้นทะเบียนกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมากกว่า 25 ล้านคน

ฟุตซอลหรือฟุตบอล 5 คน จะมีสนามขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล กล่าวคือ ฟุตซอล สามารถเล่นบนสนามบาสเกตบอลได้ นอกจากนี้พื้นสนามยังไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นพื้นหญ้า อาจเป็น พื้นตามธรรมชาติ เช่น พื้นหญ้า พื้นดิน หรือพื้นสนามที่ทำด้วยวัสดุสังเคราะห์ เช่น พื้นคอนกรีต ผิวเรียบ หรือพื้นไม้ เป็นต้น แต่ความปลอดภัยของผู้เล่นจะมีมากขึ้นอยู่กับพื้นสนามที่ใช้เช่นกัน ซึ่งหมายความว่า ฟุตซอลสามารถเล่นบนพื้นสนามแบบใดก็ได้ จึงทำให้ฟุตซอลเป็นกีฬาที่ประหยัด ค่าใช้จ่ายในการที่จะเล่น เพราะจะเน้นที่ทักษะการเล่นของผู้เล่นมากกว่า ผู้เล่นฟุตซอลต้องมีทักษะ ที่ดีเยี่ยม มีปฏิริยาตอบสนองต่อเกมการเล่นที่รวดเร็ว แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เคลื่อนที่หาที่ว่าง อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ฟุตซอลยังเป็นกีฬาที่ให้ความสนุกสนานตื่นเต้น เหมาะกับผู้เล่นที่เป็นเด็ก และผู้ใหญ่ นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงในอดีตหลาย ๆ คน ก็พัฒนาตัวเองจากการเล่นฟุตซอล อาทิ เปเล่ ซิโก้ หรือโซเครตีส (นักฟุตบอลทีมชาติบราซิล)

สำหรับลูกบอลที่ใช้ต้องมีความพิเศษกว่าที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอล 11 คน คือเป็นลูกบอล ที่กระดอนต่ำ แต่สิ่งจำเป็นสำหรับการเล่นฟุตซอลจริง ๆ แล้วหาใช้ลูกบอล พื้นสนาม หรือวัสดุอุปกรณ์ อย่างอื่นไม่ แต่เป็นทักษะของผู้เล่นต่างหาก

ประวัติความเป็นมา

ต้นกำเนิดของกีฬาฟุตซอลน่าจะมาจากประเทศแคนาดา ในปี ค.ศ.1854 เนื่องจากสภาพ อากาศในช่วงฤดูหนาวที่นั่น มีหิมะปกคลุมทั่วบริเวณยากแก่การเล่นฟุตบอลในสนามกลางแจ้ง จึงได้ จัดให้มีการเล่นฟุตบอลในร่มขึ้น โดยใช้สนามแข่งขันบาสเกตบอลภายในโรงยิม ซึ่งในเวลานั้นเรียก การเล่นฟุตบอลประเภทนี้ว่า "Indoor Soccer" (อินดอร์ซอคเกอร์) หรือ "Five-a-Side Soccer"

(ฟุตบอล 5 คน) ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ (Montevideo) ประเทศอุรุกวัย (Uruguay) ฮวน คาร์ลอส เซอเรียนี (Juan Carlos Ceriani) ได้นำเกมอินดอร์ซอคเกอร์นี้ไปให้เยาวชนใน YMCA (Young Men s Christian Association) ได้เล่นกัน โดยใช้สนามแข่งขันบาสเกตบอลในการเล่น แต่ก็ยังมีทั้งภายในและภายนอกโรงยิม เพราะไม่ได้ตีปัญหาเรื่องภูมิอากาศอีกต่อไป เนื่องจากอุรุกวัยเป็นประเทศที่อยู่ในเขตร้อน อินดอร์ซอคเกอร์ได้รับความนิยมและมีคนสนใจเล่นเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งปี ค.ศ. 1932 โรเจอร์ เกรน (Roger Grain) ได้บัญญัติกฎที่เป็นมาตรฐานในการควบคุมการแข่งขัน (Standard Set of Ruled) และกฎนี้ก็ใช้มาถึงปัจจุบัน

กีฬาอินดอร์ซอคเกอร์ จากประเทศแคนาดา ได้รับความนิยมในกีฬาอินดอร์ซอคเกอร์ แพร่หลายลงมาสู่ประเทศอุรุกวัยไม่นานนักเกมการเล่นนี้ก็เป็นที่นิยมทั่วทั้งทวีปอเมริกาใต้ก่อนจะข้ามฝั่งไปสู่ยุโรป และทั่วโลกในที่สุด ฟุตซอล (FUTSAL) คือคำที่นานาประเทศใช้เรียกกีฬาประเภทนี้ โดยมีรากศัพท์มาจากภาษาสเปน เรียก หรือ โปรตุเกสที่เรียก Soccer ว่า “FUTbol” หรือ “FUTebol” และภาษาฝรั่งเศสหรือสเปนเรียก Indoor ว่า “SALon” หรือ “SALA” เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำว่า “FUTSAL” เกมฟุตซอลได้รับความนิยมมากในประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น บราซิล ปารากวัย อุรุกวัย หรือประเทศในแถบยุโรป เช่น สเปน โปรตุเกส หรือเนเธอร์แลนด์ การแข่งขันฟุตซอลระดับนานาชาติจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 ที่อเมริกาใต้ และประเทศปารากวัยเป็นทีมชนะเลิศในครั้งนั้น ต่อมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นอยู่เป็นประจำ แต่ส่วนมากจะเป็นการจัดขึ้นในประเทศแถบอเมริกาใต้ ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้ให้มีการจัดให้มีการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ขึ้นเป็นครั้งแรก ที่เซา เปาโล ประเทศบราซิล ทีมที่ชนะเลิศคือบราซิลและได้จัดแข่งขันชิงแชมป์โลกอย่างไม่เป็นทางการขึ้นอีก 2 ครั้ง คือในปี ค.ศ.1985 และปี ค.ศ. 1988 โดยมีประเทศสเปนและออสเตรเลียเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันตามลำดับ ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้เข้ามาดูแลและจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ บราซิลคือประเทศแรกที่ได้แชมป์โลกและหลังจากนั้นได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นอีกในปี ค.ศ. 1992 , 1996 , และ 2000 โดยครั้งล่าสุด (ครั้งที่ 4) จัดขึ้นที่ประเทศกัวเตมาลา (Guatemala) ซึ่งประเทศสเปนได้ครองแชมป์ในครั้งนี้ (ฟุตซอล. 2547 : 10-13)

การแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในระดับนานาชาติ

ค.ศ.1965 จัดการแข่งขันครั้งแรกในอเมริกาใต้ ประเทศปารากวัยได้แชมป์ทวีปอเมริกาใต้

ค.ศ.1979 มีการแข่งขันชิงแชมป์ทวีปอเมริกาใต้อีก 6 ครั้ง โดยนักเตะแซมบ้า ประเทศบราซิลได้แชมป์ทุกครั้ง

ค.ศ.1980 และ ค.ศ.1984 การแข่งขัน แพนอเมริกาคัพ โดยนักเตะแชมป์ ประเทศบราซิลได้แชมป์ทั้งสองครั้ง

ค.ศ.1982 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ครั้งแรก ณ กรุงเซาเปาโล ประเทศบราซิล และแชมป์ในปีนั้นก็คือ เจ้าถิ่นประเทศบราซิล นั่นเอง

ค.ศ.1985 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ครั้งที่ 2 ณ ประเทศสเปน ประเทศบราซิลได้แชมป์

ค.ศ.1988 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ครั้งที่ 3 ณ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศบราซิลเสียแชมป์ให้แก่ประเทศปารากวัยเป็นครั้งแรก

ค.ศ.1989 ต่อมาสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (ฟีฟ่า) ได้เข้ามาดูแลการแข่งขันชิงแชมป์โลกเป็นครั้งแรก ซึ่งจัดการแข่งขัน ณ ประเทศฮอลแลนด์ และประเทศบราซิลยังคงครองเป็นแชมป์ รองแชมป์ประเทศสเปน อันดับสามประเทศรัสเซีย

ค.ศ.1992 การแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 2 ณ ประเทศฮ่องกง ประเทศบราซิลยังคงครองความเป็นแชมป์ รองแชมป์ประเทศสหรัฐอเมริกา อันดับสามประเทศสเปน

ค.ศ.1996 การแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 3 ประเทศสเปน ประเทศบราซิลยังคงครองความเป็นแชมป์ของโลกอย่างเหนียวแน่น รองแชมป์ประเทศฮอลแลนด์ อันดับสามประเทศสหรัฐอเมริกา

ค.ศ. 2000 การแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 4 ณ ประเทศกัวเตมาลา ประเทศสเปนสามารถล้มแชมป์เก่าสามสมัยอันดับหนึ่งของโลก รองแชมป์ประเทศบราซิล อันดับสามประเทศโปรตุเกส

ค.ศ. 2004 การแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ณ ประเทศใต้หวัน ประเทศสเปน ยังคงครองความเป็นแชมป์ รองชนะเลิศประเทศอิตาลี อันดับสามประเทศบราซิล

กีฬาฟุตบอลจัดได้ว่าเป็นเกมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีผู้ชมคลั่งไคล้กีฬาชนิดนี้มากที่สุดในโลก เนื่องจากฟุตบอลเป็นเกมที่สนุก ง่าย มีสีสันในการเชียร์ โดยเฉพาะในเกมสนามใหญ่ที่เราเรียกว่า เกม 11 คน นั้นเป็นที่นิยมทั้งในระดับสโมสร ในลีกของแต่ละประเทศและระดับนานาชาติ นั่นคือ การแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งในปัจจุบันนี้กีฬาฟุตบอลไม่แข่งขันเพียงแค่นั้นยังมีจัดการแข่งขันฟุตบอลในร่มที่เราเรียกว่า “ ฟุตบอล 5 คน” หรือ “ ฟุตซอล” (FUTSAL) นั่นเอง (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2548 : ออนไลน์)

ฟุตซอลในประเทศไทย

กีฬาประเภทนี้ไม่เห็นที่ปรากฏแน่ชัดว่ามีเล่นในประเทศไทยเมื่อใด แต่มีเกมการเล่นชนิดหนึ่งโดยส่วนมากจะเรียกว่า “ฟุตบอลโกล์หนู” ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับฟุตซอลเพียงแต่ฟุตบอลโกล์หนูจะไม่มีผู้รักษาประตู เพราะประตูที่ใช้มีขนาดเล็ก (เป็นที่มาของการเรียกฟุตบอลโกล์หนู) และไม่มีรูปแบบ

ที่ชัดเจนในเรื่องจำนวนผู้เล่น ขนาดลูกฟุตบอล ขนาดและพื้นของสนามที่ใช้เล่นหรือแม้แต่การแต่งกายของนักกีฬา จะเป็นที่นิยมในหมู่เยาวชนภายในชุมชนต่าง ๆ ที่ขาดแคลนสนามและอุปกรณ์ในการเล่น โดยอาจใช้ลูกบอลพลาสติกแล้วหาพื้นที่ว่างสักแห่งเล่นกัน ไม่มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ เป็นเพียงการเล่นเพื่อออกกำลังกายและความสนุกสนานเท่านั้น ส่วนอินเตอร์ชอคเกอร์ไม่เป็นที่นิยมเล่นแพร่หลายนักอาจจะมาจากไม่มีสถานที่รองรับหรือการที่ไม่ได้มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ แต่จะเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจฟุตบอลต่างประเทศ เนื่องจากในต่างประเทศจะมีการจัดการแข่งขันขึ้นเป็นประจำ

กระทั่งปี พ.ศ. 2540 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และการกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ชิงแชมป์ประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก (“ฟุตบอล 5 คน” คือคำที่ใช้เรียก Futsal ในประเทศไทย) และได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นเป็นประจำทุกปีหลังจากนั้น ในระดับนานาชาติทีมฟุตบอลตัวแทนประเทศไทย ก้าวหน้าไปถึงขั้นเป็นตัวแทนทวีปเอเชียเข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 4 ที่ประเทศกัวเตมาลา ปี ค.ศ.2000 ซึ่งจะเห็นว่าคนไทยก็มีทักษะการเล่นฟุตซอลไม่น้อยหน้าชาติอื่น ปัจจุบันกีฬาฟุตซอลในประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหมู่เยาวชน และที่สำคัญคือฟุตซอลทีมชาติไทยเป็นทีมแนวหน้าในระดับเอเชียทำให้เยาวชนใฝ่ฝันจะเป็นตัวแทนของประเทศเพื่อจะได้สัมผัสบรรยากาศการแข่งขันฟุตซอลโลก (ฟุตซอล. 2547 : 10-13)

การแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ.2540 ด้วยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายที่ช่วยกันผลักดันกีฬาชนิดนี้ให้ได้รับความนิยมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และ เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในรายการ “STAR IN DOOR SOCCER 1997” เมื่อวันที่ 12 – 21 กรกฎาคม 2540 ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมี 12 ทีม สโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีกเข้าร่วมการแข่งขัน และทีมการทำเรือแห่งประเทศไทยชนะเลิศ

ในปีต่อมาได้จัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ “ ทีมกรุงเทพมหานคร ” ชนะแชมป์เก่าการทำเรือแห่งประเทศไทย

ปี พ.ศ.2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตซอลขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาคเพื่อนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมสโมสรชั้นนำจากไทยลีก ในการแข่งขันฟุตซอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยซึ่งจากความสำเร็จในการแข่งขันครั้งนี้ทำให้กีฬาฟุตซอลเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชีย และจาก

การแข่งขันดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้อันดับสามและได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกรอบสุดท้ายระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน – 3 ธันวาคม 2543 ณ ประเทศกัวเตมาลา

ในปัจจุบันฟุตบอล (FUTSAL) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและสนใจจากทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่ตื่นเต้น สนุกสนานในทุกๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดปี ทุกสภาพอากาศทำให้ฟุตบอล (FUTSAL) กลายเป็นกีฬายอดนิยมรับสหัสวรรษใหม่นี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย.2548 : ออนไลน์)

การแข่งขันฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP”

สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) และ บริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอลในระดับมัธยมศึกษา ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2543 และได้ดำเนินจัดการแข่งขันขึ้นต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนได้ออกกำลังกาย รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งยังเป็นการผลักดันให้เยาวชนได้มีโอกาสได้แสดงความสามารถเพื่อโอกาสในการติดทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ ซึ่งในการแข่งขันจะทำการแข่งขันรอบคัดเลือกรวม 6 ภาคทั่วประเทศ ดังต่อไปนี้ ภาคกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และ ภาคตะวันออก สำหรับ ทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศ รองชนะเลิศ ตำแหน่งที่ 3 ของแต่ละภาค และทีมตำแหน่งที่ 4 ถึงทีมตำแหน่งที่ 8 ของภาคกรุงเทพมหานคร รวมกับทีมแชมป์เก่าในการแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยในครั้งที่ผ่านมา รวมจำนวน 24 ทีม จะได้รับสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” รอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดขึ้น ณ ห้อง MCC HALL ห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์ บางกะปิ กรุงเทพมหานคร ขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะทำการเปิดรับสมัครทีมจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และทีมโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และต้องเป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียนกีฬา สังกัดกรุงเทพมหานคร เข้าร่วมการแข่งขัน

คุณสมบัติและสิทธิของผู้เข้าแข่งขัน (นักกีฬาฟุตบอล)

นักกีฬาฟุตบอลที่มีสิทธิ์เข้าแข่งขัน จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ผู้สมัครเข้าแข่งขันต้องเป็นชาย สัญชาติไทย

2. ผู้สมัครเข้าแข่งขันต้องเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน ที่มี ภูมิภำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ที่มีการเรียนการสอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และจะต้องสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือ โรงเรียนกีฬาสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน

3. ผู้สมัครเข้าแข่งขันจะต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และไม่เกิน 18 ปี (เกิดตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นไป)

4. ผู้สมัครเข้าแข่งขันผู้หนึ่งมีสิทธิส่งชื่อสมัครเข้าแข่งขันในทีมจังหวัด หรือทีมโรงเรียนได้ เพียงทีมเดียวและในภาคเดียวเท่านั้น หากมีชื่อสมัครซ้ำซ้อน จะตัดสิทธิไม่ให้ลงแข่งขันตลอดฤดูกาล แข่งขัน โดยอ้างว่ามีผู้นำชื่อสมัครเข้าแข่งขัน โดยตนเองไม่ทราบไม่ได้

5. นักกีฬาฟุตบอลและเจ้าหน้าที่ประจำทีมที่สมัครเข้าแข่งขัน จะต้องไม่อยู่ในระหว่างที่ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) หรือ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C) หรือ สหพันธ์ฟุตบอล แห่งอาเซียน (A.F.F.) หรือ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (F.A.T) หรือ การกีฬาแห่งประเทศไทย (S.A.T) ลงโทษห้ามเข้าแข่งขัน หรือ จัดการแข่งขัน ผู้ที่อยู่ในระหว่างถูก ลงโทษนี้ ไม่มีสิทธิเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับทีมที่เข้าแข่งขันครั้งนี้ไม่ว่าประการใด ๆ

6. นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าแข่งขันทุกคน จะต้องมืหนังสือรับรองที่มีรูปถ่ายของนักกีฬาฟุตบอล นั้น (ป 05) จากทางโรงเรียนที่มีภูมิภำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นนักเรียนที่ กำลังศึกษาอยู่ในจังหวัดนั้นหรือโรงเรียนที่ส่งทีมเข้าแข่งขันและหนังสือรับรองนี้ลงนามโดย ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ อาจารย์ใหญ่ หรือ ฝ่ายทะเบียนของโรงเรียนนั้น ๆ ที่นักกีฬาฟุตบอล กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

เงินบำรุ้งทีม

การแข่งขันรอบคัดเลือกของทุกภาค

1. ทีมชนะเลิศของแต่ละภาค ได้รับเงินบำรุ้งทีม ทีมละ 10,000 บาท
2. ทีมรองชนะเลิศของแต่ละภาค ได้รับเงินบำรุ้งทีม ทีมละ 5,000 บาท
3. ทีมตำแหน่งที่ 3 ของแต่ละภาค ได้รับเงินบำรุ้งทีม ทีมละ 2,500 บาท
4. ทีมตำแหน่งที่ 3 ถึงตำแหน่งที่ 8 รวม 6 ทีมของภาคกรุงเทพมหานคร ได้รับเงิน บำรุ้งทีม ทีมละ 2,500 บาท
5. ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันรอบคัดเลือกทุกทีมรวม 5 ภาค ยกเว้นภาคกรุงเทพมหานคร จะได้รับเงินสนับสนุนบำรุ้งทีม ทีมละ 2,000 บาท

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

1. ทีมชนะเลิศ ได้รับเงินบำรุงทีม ทีมละ 150,000 บาท
2. ทีมรองชนะเลิศ ได้รับเงินบำรุงทีม ทีมละ 50,000 บาท
3. ทีมตำแหน่งที่ 3 ได้รับเงินบำรุงทีม ทีมละ 10,000 บาท

การแข่งขันฟุตซอล “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP”

ครั้งที่ 7 รอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร

ทีมโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่มีความประสงค์จะสมัครเข้าแข่งขัน ต้องเป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และจะต้องสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียนกีฬา สังกัดกรุงเทพมหานคร จึงจะมีสิทธิสมัครทีมเข้าแข่งขันในนามโรงเรียนได้ โรงเรียนละ 1 ทีม ไม่จำกัดจำนวนโรงเรียนที่จะสมัครทีมฟุตซอลเพื่อเข้าร่วมทำการแข่งขันในรอบคัดเลือกของกรุงเทพมหานคร โดยจะทำการแข่งขันคัดเลือกนอกรอบก่อน ซึ่งจะแบ่งการแข่งขันออกเป็น 3 กลุ่มตามเขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 2 และ 3 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สิทธิทีมชนะเลิศ รองชนะเลิศ และทีมตำแหน่งที่ 3 ถึงตำแหน่งที่ 8 เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ในรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ณ กรุงเทพมหานคร

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 ของ สพฐ. ประกอบด้วย 16 เขต คือ

1. เขตดุสิต	2. เขตพระนคร	3. เขตสัมพันธวงศ์	4. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
5. เขตปทุมวัน	6. เขตพญาไท	7. เขตบางซื่อ	8. เขตดินแดง
9. เขตราชเทวี	10. เขตบางรัก	11. เขตวัฒนา	12. เขตสาทร
13. เขตบางนา	14. เขตคลองเตย	15. เขตพระโขนง	16. เขตยานนาวา

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 ของ สพฐ. ประกอบด้วย 16 เขต คือ

1. เขตจตุจักร	2. เขตบางเขน	3. เขตหลักสี่	4. เขตดอนเมือง
5. เขตลาดพร้าว	6. เขตวังทองหลาง	7. เขตห้วยขวาง	8. เขตบางกะปิ
9. เขตบึงกุ่ม	10. เขตสะพานสูง	11. เขตสวนหลวง	12. เขตคลองสามวา
13. เขตหนองจอก	14. เขตลาดกระบัง	15. เขตประเวศ	16. เขตมีนบุรี

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 ของ สพฐ. ประกอบด้วย 14 เขต คือ

1. เขตทวีวัฒนา	2. เขตตลิ่งชัน	3. เขตบางแค	4. เขตหนองแขม
5. เขตบางขุนเทียน	6. เขตบางบอน	7. เขตทุ่งครุ	8. เขตภาษีเจริญ

9. เขตจอมทอง   10. เขตราชบุรีบูรณะ   11. เขตบางกอกน้อย   12. เขตบางกอกใหญ่
13. เขตบางพลัด   14. เขตธนบุรี

กลุ่มที่ 1 ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 16 ทีม ประกอบด้วย โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ โรงเรียนแม่พระฟาติมา โรงเรียนมัธยมสันพิทยา โรงเรียนวัดสุทธิวราราม โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนนนทรีวิทยา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร โรงเรียนโยธินบูรณะ โรงเรียนเกษมพิทยา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนเซนต์ดอมินิก

กลุ่มที่ 2 ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 15 ทีม ประกอบด้วย โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ โรงเรียนนวมินทราชูทิศกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงเรียนพรตพิทยพยัต โรงเรียนอิสลามสันติชน โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง โรงเรียนสตรีวิทยา 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน โรงเรียนจันทรพูนบำเพ็ญ โรงเรียนนวมินทราชูทิศเบญจมราชาลัย โรงเรียนบางกะปิสุขุมวิท อนุบาล 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า โรงเรียนศรีพฤฒา ฯ

กลุ่มที่ 3 ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ประกอบด้วย โรงเรียนทวีธาภิเศก 2 โรงเรียนวัดบวรเม่งคลา โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนโพธิสารพิทยากร โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โรงเรียนวัดปากน้ำวิทยาคม โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โรงเรียนมัธยมสาธิตบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม

ประวัติการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP”

ภาคกรุงเทพมหานคร

ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2543 ไม่มีการจัดการแข่งขันในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร ฝ่ายจัดการแข่งได้เชิญทีมในภาคกรุงเทพมหานครจำนวน 8 ทีมเข้าร่วมการแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2544 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 2 ในการแข่งขันครั้งนี้ ทางฝ่ายจัดการแข่งขันได้รับสมัครทีมโรงเรียนต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 22 ทีม ทีมชนะเลิศคือทีมโรงเรียนสารวิทยา

ปี พ.ศ. 2545 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 3 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 30 ทีม ทีมชนะเลิศ คือทีมโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน

ปี พ.ศ. 2546 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 4 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 35 ทีม ทีมชนะเลิศ คือทีมโรงเรียนปทุมคงคา

ปี พ.ศ. 2547 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 5 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 40 ทีม ทีมชนะเลิศ คือทีมโรงเรียนปทุมคงคา

ปี พ.ศ. 2548 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 6 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 42 ทีม ทีมชนะเลิศ คือทีมโรงเรียนสารวิทยา

ปี พ.ศ. 2549 เป็นการแข่งขัน “QUICK JUNIOR FUTSAL THAILAND CHAMPIONSHIP” ครั้งที่ 7 ในรอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร เป็นครั้งแรกที่แบ่งการแข่งขันออกเป็น 3 กลุ่ม มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 43 ทีม ทีมชนะเลิศคือทีมโรงเรียนปทุมคงคา (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ. 2549 : 1 - 11)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เออลี่ (Early, 1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัว พื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่นักกีฬาฮอกกี้ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่าง นักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูง และต่ำมีความแตกต่างกันข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน

ความรู้สึกลงในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาใน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจพิสูจน์ระดับแรงจูงใจภายในนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมพันธ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจอร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 29 - 49) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่ เป็น

ตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่วๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

คารูสซานู และโรเบิร์ต (Karussanu and Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจ ในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและ ประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของ การกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และ ประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียน เทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริม ความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มี ครูชี้แนะจะให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศ เสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออก จากกันจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกัน จะมีผล ต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

แจ๊คโกล่า (Jaakola. 2002 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจการออกกำลังกาย เป้าหมายและความสามารถทางการกีฬา ของนักเรียนอันมีผลมาจากการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียน การวิเคราะห์แรงจูงใจในการออกกำลังกายการห่อหุ้มการตั้งเป้าหมาย และ ความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนที่ได้รับการมอบหมาย หรือเพิ่มกิจกรรมระหว่างชั้นเรียน พลศึกษานอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและการจัดทำเอกสารสำหรับโปรแกรมที่จะใช้ในการ ทดลอง (INTERVENTION) โดยวิธีการนี้ประกอบด้วยการประชุมครูในแต่ละสัปดาห์ กลุ่มทดลองคือ นักเรียนเกรด 9 จำนวน 178 คน สอนโดยครู 4 คน กลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวน 259 คน สอนโดย ครู 5 คน การศึกษานี้เป็นแบบกึ่งการทดลองที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่เป็นภาษาฟินแลนด์ เกี่ยวกับแรงจูงใจทางการกีฬา แบบสอบถามความสามารถทางการกีฬา (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ แบบสอบถาม PSPP) และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จ CFA การวิเคราะห์เชิงยืนยัน ผลการ วิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามทั้ง 3 แบบเชื่อถือได้

จากการวิเคราะห์ ANCOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีการเพิ่มแรงจูงใจน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับของแรงจูงใจลดลง นอกจากนี้หลังจากการปรับระดับความแตกต่างใน

ตอนต้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีเป้าหมายที่เกี่ยวกับงานมากกว่า กลุ่มควบคุมมีการลดเรื่องของกฎเกณฑ์จากรายงานของ (External Regulation) ขณะที่ในกลุ่มทดลองพบว่าการเพิ่มขึ้นในกลุ่มควบคุมขาดแรงจูงใจเพิ่มขึ้นปานกลาง ขณะที่เด็กหญิงขาดแรงจูงใจลดลงเล็กน้อย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนหากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนที่เพิ่มบรรยากาศการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษานั้นเหมาะสมที่จะนำมาใช้

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005 : 839) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้ว เพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน (เช่น กระบวนการรับรู้) แต่พวกเขาจะยังต้องทะนุบำรุง / รักษาระดับของความสนใจ หรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไปก็คือ การศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประเมินผลกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายใน ที่ได้มาจากแบบทดสอบที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคติที่แตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นสก็อตก็ส่วนน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกาย กับกลุ่มของผู้เล่นสมาคมนักกีฬาสก็อตที่ไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในสวนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรจะพิจารณานับที่ต่าง ๆ มากมาย และมีอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อมจำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่งเช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่จะสะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

งานวิจัยในประเทศ

วัชร คำเพ็ง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 นักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และกลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าความเที่ยงตรง .74 ไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างประชากร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133.05

2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีตและกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรเทพ ลีทองอิน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา

2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน

4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และการแข่งขัน

दनัย ยานอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คนและระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่ง ได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจด้าน

รายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่น เซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่น เซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2546 : บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจ ในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

ภานุพันธ์ คุ้มวงศ์ดี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี 2526 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.25

4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พีรลัทธ์ เกตุวัตถา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำนวน 196 คน เป็นนักกีฬาชาย 98 คน และนักกีฬาหญิง 98 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ

รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย พบว่า

1. นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 , 3.90 และ 3.88 ตามลำดับ สำหรับด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.41

2. นักกีฬาแฮนด์บอลชายมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 , 4.18 , 3.83 , 3.81 , และ 3.67 ตามลำดับ

3. นักกีฬาแฮนด์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 3.71 สำหรับด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.39 และ 3.19 ตามลำดับ

ถนกร มีคำ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักวอเตอร์โพลอสโมสรต่าง ๆ จำนวน 38 สโมสร ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน เป็นนักวอเตอร์โพลอชาย 124 คน เป็นนักวอเตอร์โพลอหญิง 66 คน จากวิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักวอเตอร์โพลอรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 72.3 , 86.1 , 90.2 , 80.0 , และ 82.2 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. นักวอเตอร์โพลอรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.9 , 89.1 , 92.8 , 84.8 และ 84.9 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. นักว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศหญิง ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.6 , 80.9 , 85.2 , 71.2 และ 77.3 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลชาย รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 จำนวน 43 ทีม ๆ ละ 12 คน รวมจำนวนทั้งหมด 516 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลชาย รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 67.82 ของจำนวนประชากร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ฝ่ายจัดการแข่งขันแบ่งการแข่งขันออกเป็น 3 กลุ่ม
2. ทำการสุ่มตัวอย่างทีมจากแต่ละกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนทีมในแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย
3. ทำการสุ่มนักกีฬาฟุตบอลร้อยละ 80 ของจำนวนนักกีฬาที่มีอยู่ ในทีมที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่	ประชากร (ทีม)	กลุ่มตัวอย่าง (ทีม)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	16	13 ทีม ประกอบด้วย พิบูลประชาสรรค์ , มักกะสันพิทยา ,แม่พระฟาติมา , สุรศักดิ์มนตรี , เซนต์ดอมินิก , ปทุมคงคา , มัธยมวัดธาตุทอง , นนทรีวิทยา , เทพศิรินทร์, วัดสุทธิวราราม , กีฬากรุงเทพมหานคร , โยธินบูรณะ , มัธยมวัดเบญจมบพิตร	130
2	15	12 ทีม ประกอบด้วย บางกะปิ , พรตพิทยพยัต เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ , จันทรหุ่นบำเพ็ญ , มัธยมวัดบึงทองหลาง , สตรีวิทยา 2 , สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน , นวมินทรราชินีทิศเบญจมาชลาสัย, บางกะปิสุขุมวิทอนุอุปถัมภ์ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า, นวมินทรราชูทิศกรุงเทพมหานคร	120
3	12	10 ทีม ประกอบด้วย , โพลีสารพิทยากร , ไชยฉิมพลีวิทยาคม สุวรรณารามวิทยาคม , ทวีธาภิเศก , อีสลามวิทยาลัยฯ , อัสสัมชัญธนบุรี , วัดปากน้ำวิทยาคม , วัดประดู่ในทรงธรรม , ศึกษานารีวิทยา , มัธยมสาธิตบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ,	100
รวม	43	35	350

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และงานเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจ ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬาที่เล่นฟุตบอลและผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบทดสอบ โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ , ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานควบคุมปริญญาโทและกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง สร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าของแรงจูงใจตามเกณฑ์ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
7. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณา

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับ ผู้สนใจเล่นฟุตบอล จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

9. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีม ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมา แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาเรียบเรียงแล้วนำเสนอเป็นรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจ

ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Open - ended)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล (n = 350)

รายการ	N	%
1. ระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล		
น้อยกว่า 3 ปี	119	34.00
ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	231	66.00
รวม	350	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าจำนวนและร้อยละของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และจำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคัพเยาวชนฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจเล่นฟุตบอล	f	28	59	26	5	1
	%	23.53	49.58	21.85	4.20	0.84
2. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง	f	25	49	34	10	1
	%	21.01	41.18	28.57	8.40	0.84
3. ชอบกีฬาประเภททีม	f	49	55	15	0	0
	%	41.18	46.22	12.61	0.00	0.00
4. เชื่อว่าตนเองมีความถนัดและเล่นฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	20	42	38	18	1
	%	16.81	35.29	31.93	15.13	0.84
5. ชอบเกมการแข่งขันของฟุตบอล	f	44	51	17	6	1
	%	36.97	42.86	14.29	5.04	0.84
6. ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอลอย่างถูกต้อง	f	50	39	26	3	1
	%	42.02	32.77	21.85	2.52	0.84
7. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะและเล่นฟุตบอลได้ดี	f	23	54	37	4	1
	%	19.33	45.38	31.09	3.36	0.84
8. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	f	22	48	37	11	1
	%	18.49	40.34	31.09	9.24	0.84
9. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	f	17	43	43	12	4
	%	14.29	36.13	36.13	10.08	3.36
รวม	f	278	440	273	69	11
	%	25.96	41.08	25.49	6.44	1.03

จากตาราง 3 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอลอย่างถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.02

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	f	11	46	49	13	0
	%	9.24	38.66	41.18	10.92	0.00
2. การเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	f	22	55	36	6	0
	%	18.49	46.22	30.25	5.04	0.00
3. ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเล่นฟุตบอล	f	27	39	43	10	0
	%	22.69	32.77	36.13	8.40	0.00
4. เชื่อว่าเป็นกีฬาที่ทำทลายความสามารถมาก	f	32	52	31	1	3
	%	26.89	43.70	26.05	0.84	2.52
5. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	f	18	38	49	10	4
	%	15.13	31.93	41.18	8.40	3.36
6. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	f	17	47	40	14	1
	%	14.29	39.50	33.61	11.76	0.84
7. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	f	26	50	32	10	1
	%	21.85	42.02	26.89	8.40	0.84
8. กีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเองได้	f	30	60	22	7	0
	%	25.21	50.42	18.49	5.88	0.00
9. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและเชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน	f	42	48	23	5	1
	%	35.29	40.34	19.33	4.20	0.84
รวม	f	225	435	325	76	10
	%	21.01	40.62	30.35	7.10	0.93

จากตาราง 4 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อเชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ และครอบครัวให้การสนับสนุนในการเล่นฟุตบอล อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.18 ,41.18 และ 36.13 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	f	45	40	25	7	2
	%	37.82	33.61	21.01	5.88	1.68
2. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	f	20	48	38	10	3
	%	16.81	40.34	31.93	8.40	2.52
3. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	f	24	44	40	9	2
	%	20.17	36.97	33.61	7.56	1.68
4. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	f	22	55	33	8	1
	%	18.49	46.22	27.73	6.72	0.84
5. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	f	40	57	17	4	1
	%	33.61	47.90	14.29	3.36	0.84
6. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน	f	35	67	14	1	2
	%	29.41	56.30	11.76	0.84	1.68
7. ต้องการได้รับสวัสดิการจากโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	f	38	56	25	0	0
	%	31.93	47.06	21.01	0.00	0.00
8. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	f	35	59	21	3	1
	%	29.41	49.58	17.65	2.52	0.84
9. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	f	35	62	21	1	0
	%	29.41	52.10	17.65	0.84	0.00
รวม	f	294	488	234	43	12
	%	27.45	45.56	21.85	4.01	1.12

จากตาราง 5 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.82

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์	f	36	54	24	4	1
ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ	%	30.25	45.38	20.17	3.36	0.84
2. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	f	17	61	36	4	1
	%	14.29	51.26	30.25	3.36	0.84
3. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอล	f	21	58	31	8	1
ที่มีชื่อเสียง	%	17.65	48.74	26.05	6.72	0.84
4. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	16	44	47	11	1
	%	13.45	36.97	39.50	9.24	0.84
5. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการ	f	14	58	40	5	2
เข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	%	11.76	48.74	33.61	4.20	1.68
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นใน	f	25	49	37	7	1
ฟุตบอลอาชีพ	%	21.01	41.18	31.09	5.88	0.84
7. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ	f	34	35	35	11	4
	%	28.57	29.41	29.41	9.24	3.36
รวม	f	163	359	250	50	11
	%	19.57	43.10	30.01	6.00	1.32

จากตาราง 6 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.50

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี (n = 119)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	24	45	42	7	1
	%	20.17	37.82	35.29	5.88	0.84
2. เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยม ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	f	32	45	31	11	0
	%	26.89	37.82	26.05	9.24	0.00
3. มีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น	f	31	44	36	8	0
	%	26.05	36.97	30.25	6.72	0.00
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ ในอนาคต	f	17	46	36	18	2
	%	14.29	38.66	30.25	15.13	1.68
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่น ฟุตบอลเป็นครั้งแรก	f	22	41	45	9	2
	%	18.49	34.45	37.82	7.56	1.68
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันใน ต่างประเทศ	f	18	34	37	20	10
	%	15.13	28.57	31.09	16.81	8.40
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง ที่มีรายได้ดี	f	15	48	35	15	6
	%	12.61	40.34	29.41	12.61	5.04
8. มีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	f	28	37	36	15	3
	%	23.53	31.09	30.25	12.61	2.52
รวม	f	187	340	298	103	24
	%	19.64	35.71	31.30	10.82	2.52

จากตาราง 7 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ในข้อประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก และมีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันในต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.82 และ 31.09 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจเล่นฟุตบอล	f	132	89	10	0	0
	%	57.14	38.53	4.33	0.00	0.00
2. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง	f	115	83	32	0	1
	%	49.78	35.93	13.85	0.00	0.43
3. ชอบกีฬาประเภททีม	f	136	82	13	0	0
	%	58.87	35.50	5.63	0.00	0.00
4. เชื่อว่าตนเองมีความถนัดและเล่นฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	92	83	53	3	0
	%	39.83	35.93	22.94	1.30	0.00
5. ชอบเกมการแข่งขันของฟุตบอล	f	132	76	23	0	0
	%	57.14	32.90	9.96	0.00	0.00
6. ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอลอย่างถูกต้อง	f	130	87	14	0	0
	%	56.28	37.66	6.06	0.00	0.00
7. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะและเล่นฟุตบอลได้ดี	f	81	120	27	3	0
	%	35.06	51.95	11.69	1.30	0.00
8. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	f	96	91	39	3	2
	%	41.56	39.39	16.88	1.30	0.87
9. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	f	52	97	58	19	5
	%	22.51	41.99	25.11	8.23	2.16
รวม	f	966	808	269	28	8
	%	46.46	38.86	12.94	1.35	0.38

จากตาราง 8 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 46.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะ และเล่นฟุตบอลได้ดี และ ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.95 และ 41.99 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	f	61	86	79	5	0
	%	26.41	37.23	34.20	2.16	0.00
2. การเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	f	84	122	23	2	0
	%	36.36	52.81	9.96	0.87	0.00
3. ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเล่นฟุตบอล	f	74	95	59	2	1
	%	32.03	41.13	25.54	0.87	0.43
4. เชื่อว่าเป็นกีฬาที่ทำหายนามความสามารถมาก	f	104	91	35	0	1
	%	45.02	39.39	15.15	0.00	0.43
5. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	f	67	77	68	9	10
	%	29.00	33.33	29.44	3.90	4.33
6. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	f	63	71	75	13	9
	%	27.27	30.74	32.47	5.63	3.90
7. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	f	101	86	40	3	1
	%	43.72	37.23	17.32	1.30	0.43
8. กีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเองได้	f	100	84	41	6	0
	%	43.29	36.36	17.75	2.60	0.00
9. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและเชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน	f	103	96	23	7	2
	%	44.59	41.56	9.96	3.03	0.87
รวม	f	757	808	443	47	24
	%	36.41	38.86	21.31	2.26	1.15

จากตาราง 9 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ เชื่อว่าเป็นกีฬาที่ทำหายนามความสามารถมาก มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและเชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต และกีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเองได้ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.02 , 44.59 , 43.72 และ 43.29 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	f	123	62	36	8	2
	%	53.25	26.84	15.58	3.46	0.87
2. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	f	50	62	90	21	8
	%	21.65	26.84	38.96	9.09	3.46
3. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	f	61	97	59	13	1
	%	26.41	41.99	25.54	5.63	0.43
4. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	f	78	89	56	8	0
	%	33.77	38.53	24.24	3.46	0.00
5. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	f	109	87	34	1	0
	%	47.19	37.66	14.72	0.43	0.00
6. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน	f	102	81	44	3	1
	%	44.16	35.06	19.05	1.30	0.43
7. ต้องการได้รับสวัสดิการจากโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	f	102	80	44	4	1
	%	44.16	34.63	19.05	1.73	0.43
8. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	f	79	101	44	7	0
	%	34.20	43.72	19.05	3.03	0.00
9. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	f	101	86	41	3	0
	%	43.72	37.23	17.75	1.30	0.00
รวม	f	805	745	448	68	13
	%	38.72	35.83	21.55	3.27	0.63

จากตาราง 10 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ และกีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.72 , 41.99 และ 38.53 ตามลำดับ และมีแรงจูงใจในข้อ ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.96

ตาราง 11 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์	f	114	77	39	1	0
ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ	%	49.35	33.33	16.88	0.43	0.00
2. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	f	70	104	51	4	2
	%	30.30	45.02	22.08	1.73	0.87
3. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอล	f	90	83	57	1	0
ที่มีชื่อเสียง	%	38.96	35.93	24.68	0.43	0.00
4. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	54	76	90	6	5
	%	23.38	32.90	38.96	2.60	2.16
5. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการ	f	68	78	66	19	0
เข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	%	29.44	33.77	28.57	8.23	0.00
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นใน	f	85	85	54	6	1
ฟุตบอลอาชีพ	%	36.80	36.80	23.38	2.60	0.43
7. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ	f	106	74	40	9	2
	%	45.89	32.03	17.32	3.90	0.87
รวม	f	587	577	397	46	10
	%	36.30	35.68	24.55	2.84	0.62

จากตาราง 11 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม และ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.02 , 33.77 และ 32.90 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 231)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	69	86	62	12	2
	%	29.87	37.23	26.84	5.19	0.87
2. เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	f	107	92	31	0	1
	%	46.32	39.83	13.42	0.00	0.43
3. มีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	f	97	70	59	4	1
	%	41.99	30.30	25.54	1.73	0.43
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต	f	61	80	72	17	1
	%	26.41	34.63	31.17	7.36	0.43
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก	f	54	109	60	7	1
	%	23.38	47.19	25.97	3.03	0.43
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันในต่างประเทศ	f	56	69	58	28	20
	%	24.24	29.87	25.11	12.12	8.66
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	f	66	74	72	13	6
	%	28.57	32.03	31.17	5.63	2.60
8. มีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	f	83	82	50	10	6
	%	35.93	35.50	21.65	4.33	2.60
รวม	f	593	662	464	91	38
	%	62.29	69.54	48.74	9.56	3.99

จากตาราง 12 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ มีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น และมีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.32 , 41.99 และ 35.93 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 350)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจเล่นฟุตบอล	f	160	148	36	5	1
	%	45.71	42.29	10.29	1.43	0.29
2. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอล อย่างแท้จริง	f	140	132	66	10	2
	%	40.00	37.71	18.86	2.86	0.57
3. ชอบกีฬาประเภททีม	f	185	137	28	0	0
	%	52.86	39.14	8.00	0.00	0.00
4. เชื่อว่าตนเองมีความถนัดและ เล่นฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	112	125	91	21	1
	%	32.00	35.71	26.00	6.00	0.29
5. ชอบเกมการแข่งขันของฟุตบอล	f	176	127	40	6	1
	%	50.29	36.29	11.43	1.71	0.29
6. ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอล อย่างถูกต้อง	f	180	126	40	3	1
	%	51.43	36.00	11.43	0.86	0.29
7. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะ และเล่นฟุตบอลได้ดี	f	104	174	64	7	1
	%	29.71	49.71	18.29	2.00	0.29
8. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับ นักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ ในปัจจุบัน	f	118	139	76	14	3
	%	33.71	39.71	21.71	4.00	0.86
9. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัด จึงแนะนำให้เล่น	f	69	140	101	31	9
	%	19.71	40.00	28.86	8.86	2.57
รวม	f	1244	1248	542	97	19
	%	39.49	39.62	17.21	3.08	0.60

จากตาราง 13 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ชอบกีฬาประเภททีม ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอลอย่างถูกต้อง ชอบเกมการแข่งขันของฟุตบอล รักและสนใจเล่นฟุตบอล และ มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.86 , 51.43 , 50.29 , 45.71 และ 40.00 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 350)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะ	f	72	132	128	18	0
ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	%	20.57	37.71	36.57	5.14	0.00
2. การเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่	f	106	177	59	8	0
น่าภาคภูมิใจ	%	30.29	50.57	16.86	2.29	0.00
3. ครอบครัวยินดีให้การสนับสนุน	f	101	134	102	12	1
ในการเล่นฟุตบอล	%	28.86	38.29	29.14	3.43	0.29
4. เชื่อว่าเป็นกีฬาที่ทำท่าย	f	136	143	66	1	4
ความสามารถมาก	%	38.86	40.86	18.86	0.29	1.14
5. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจาก	f	85	115	117	19	14
เห็นว่าร่างกายเหมาะสมมี	%	24.29	32.86	33.43	5.43	4.00
ความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี						
6. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิด	f	80	118	115	27	10
ประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	%	22.86	33.71	32.86	7.71	2.86
7. ต้องการพัฒนากทักษะฟุตบอลให้	f	127	136	72	13	2
สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้าง	%	36.29	38.86	20.57	3.71	0.57
โอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต						
8. กีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนา	f	130	144	63	13	0
บุคลิกภาพของตัวเองได้	%	37.14	41.14	18.00	3.71	0.00
9. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและ	f	145	144	46	12	3
เชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน	%	41.43	41.14	13.14	3.43	0.86
รวม	f	982	1243	768	123	34
	%	31.17	39.46	24.38	3.90	1.08

จากตาราง 14 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและเชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.43 และ ข้อครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.43

ตาราง 15 ค่าความถี่และร้อยละ ระดับของแรงจูงใจ ในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 350)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	f	168	102	61	15	4
	%	48.00	29.14	17.43	4.29	1.14
2. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	f	70	110	128	31	11
	%	20.00	31.43	36.57	8.86	3.14
3. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	f	85	141	99	22	3
	%	24.29	40.29	28.29	6.29	0.86
4. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	f	100	144	89	16	1
	%	28.57	41.14	25.43	4.57	0.29
5. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	f	149	144	51	5	1
	%	42.57	41.14	14.57	1.43	0.29
6. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน	f	137	148	58	4	3
	%	39.14	42.29	16.57	1.14	0.86
7. ต้องการได้รับสวัสดิการจากโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	f	140	136	69	4	1
	%	40.00	38.86	19.71	1.14	0.29
8. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	f	114	160	65	10	1
	%	32.57	45.71	18.57	2.86	0.29
9. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	f	136	148	62	4	0
	%	38.86	42.29	17.71	1.14	0.00
รวม	f	1099	1233	682	111	25
	%	34.89	39.14	21.65	3.52	0.79

จากตาราง 15 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม และต้องการได้รับสวัสดิการจากโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.00 , 42.57 และ 40.00 ตามลำดับ และมีแรงจูงใจในข้อ ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.57

ตาราง 16 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงจูงใจ ในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล
ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (n = 350)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์	f	150	131	63	5	1
ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ	%	42.86	37.43	18.00	1.43	0.29
2. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น	f	87	165	87	8	3
	%	24.86	47.14	24.86	2.29	0.86
3. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอล	f	111	141	88	9	1
ที่มีชื่อเสียง	%	31.71	40.29	25.14	2.57	0.29
4. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	70	120	137	17	6
	%	20.00	34.29	39.14	4.86	1.71
5. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการ	f	82	136	106	24	2
เข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	%	23.43	38.86	30.29	6.86	0.57
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นใน	f	110	134	91	13	2
ฟุตบอลอาชีพ	%	31.43	38.29	26.00	3.71	0.57
7. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ	f	140	109	75	20	6
	%	40.00	31.14	21.43	5.71	1.71
รวม	f	750	936	647	96	21
	%	30.61	38.20	26.41	3.92	0.86

จากตาราง 16 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ และ ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 40.00 ตามลำดับ และมีแรงจูงใจในข้อ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.14

ตาราง 17 ค่าความถี่และร้อยละระดับของแรงจูงใจ ในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านโอกาสที่จะ
ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 350)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	93	131	104	19	3
	%	26.57	37.43	29.71	5.43	0.86
2. เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยม ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	f	139	137	62	11	1
	%	39.71	39.14	17.71	3.14	0.29
3. มีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น	f	128	114	95	12	1
	%	36.57	32.57	27.14	3.43	0.29
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ ในอนาคต	f	78	126	108	35	3
	%	22.29	36.00	30.86	10.00	0.86
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่น ฟุตบอลเป็นครั้งแรก	f	76	150	105	16	3
	%	21.71	42.86	30.00	4.57	0.86
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันใน ต่างประเทศ	f	74	103	95	48	30
	%	21.14	29.43	27.14	13.71	8.57
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง ที่มีรายได้ดี	f	81	122	107	28	12
	%	23.14	34.86	30.57	8.00	3.43
8. มีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	f	111	119	86	25	9
	%	31.71	34.00	24.57	7.14	2.57
รวม	f	780	1002	762	194	62
	%	27.86	35.79	27.21	6.93	2.21

จากตาราง 17 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลในข้อ เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และมีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.71 และ 36.57 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
สนใจและชอบเล่นฟุตซอล เป็นกีฬาที่สามารถออกกำลังกายได้ทุกวัน เล่นแล้วเกิดความสุขสนาน มีความสามัคคีในหมู่คณะ
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ต้องการบุคคลที่มีความรู้ในการเล่นฟุตซอล คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นให้มากกว่านี้
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์
ต้องการค่าตอบแทนเพื่อเป็นงบประมาณในการใช้จ่ายส่วนตัว อยากให้มีผู้สนับสนุนในด้านอุปกรณ์และสนามที่ได้มาตรฐาน
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
เป็นกีฬาที่สามารถทำชื่อเสียงให้กับตัวเอง และสถาบันการศึกษาให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป
5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ควรมีการเปิดสอนเทคนิคการเล่นฟุตซอลในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นเพื่อโอกาสในการได้เข้าร่วมทีมสโมสรในฟุตซอลอาชีพ และสามารถติดทีมชาติได้ในอนาคต
6. ความคิดเห็นในด้านอื่น ๆ
ควรมีการจัดการแข่งขันฟุตซอลในทุกระดับ และควรมีการจัดการแข่งขันในระบบลีกอาชีพในระดับเยาวชน เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถและรูปแบบการเล่นตลอดปี

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันควิจูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันควิจูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 จำนวน 43 ทีม ๆ ละ 12 คน รวมจำนวนทั้งหมด 516 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันควิจูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 รอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 67.82 ของจำนวนประชากร ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ฝ่ายจัดการแข่งขันแบ่งการแข่งขันออกเป็น 3 กลุ่ม
2. ทำการสุ่มตัวอย่างทีมจากแต่ละกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนทีมในแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย
3. ทำการสุ่มนักกีฬาฟุตบอลร้อยละ 80 ของจำนวนนักกีฬาที่มีอยู่ ในทีมที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังตารางต่อไปนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ
  - 1.1 น้อยกว่า 3 ปี
  - 1.2 ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และงานเอกสาร ตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจ ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีม ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมา แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาเรียงเรียงแล้วนำเสนอเป็นรูปความเรียง

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สามารถสรุปได้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และจำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล

1. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62 , 39.46 , 39.14 , 38.20 และ 35.79 ตามลำดับ
2. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.56 , 43.10 , 41.08 , 40.62 และ 35.71 ตามลำดับ
3. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.46 , 38.72 และ 36.30 ตามลำดับ และสำหรับด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 69.54 และ 38.86 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
สนใจและชอบเล่นฟุตบอล เป็นกีฬาที่สามารถออกกำลังกายได้ทุกวัน เล่นแล้วเกิดความสุขสนุกสนาน มีความสามัคคีในหมู่คณะ
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ต้องการบุคคลที่มีความรู้ในการเล่นฟุตบอล คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นให้มากกว่านี้

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

ต้องการค่าตอบแทนเพื่อเป็นงบประมาณในการใช้จ่ายส่วนตัว อยากให้มีผู้สนับสนุนในด้านอุปกรณ์และสนามที่ได้มาตรฐาน

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

เป็นกีฬาที่สามารถทำชื่อเสียงให้กับตัวเอง และสถาบันการศึกษาให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ควรมีการเปิดสอนเทคนิคการเล่นฟุตซอลในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเล่น เพื่อโอกาสในการได้เข้าร่วมทีมสโมสรในฟุตซอลอาชีพ และสามารถติดทีมชาติได้ในอนาคต

6. ความคิดเห็นในด้านอื่น ๆ

ควรมีการจัดการแข่งขันฟุตซอลในทุกระดับ และควรมีการจัดการแข่งขันในระบบลีกอาชีพในระดับเยาวชน เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถและรูปแบบการเล่นตลอดปี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันควิจูเนียร์ฟุตซอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 พบว่า นักกีฬาฟุตซอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตซอล ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ถ้าพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตซอลน้อยกว่า 3 ปี พบว่า นักกีฬาฟุตซอลมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตซอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาในการเล่นฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตซอลตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป พบว่า ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตซอลเพิ่มมากขึ้นคือ มีแรงจูงใจจากระดับมากเพิ่มเป็นระดับมากที่สุด แสดงว่าในช่วงแรกของการเล่นฟุตซอลนักกีฬา

ฟุตบอลได้รับแรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีความท้าทายความสามารถของผู้เล่นซึ่งสอดคล้องกับลักษณะนิสัยของเยาวชนในวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการความท้าทายในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น และเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลจากความชอบ ความสนใจ และต้องการความสนุกสนานในการออกกำลังกาย แต่เมื่อมีประสบการณ์จากการเล่นฟุตบอล มีทักษะมีความสามารถในการเล่นที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ต้องการได้รับผลประโยชน์ เกียรติยศชื่อเสียงและสวัสดิการในการเล่นฟุตบอลเพิ่มขึ้นมากตามไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันกีฬาฟุตบอล เป็นที่ยอมรับของบุคคลโดยทั่วไปจึงมีหน่วยงาน สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องการตัวนักกีฬาเพื่อไปสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงานของตนเองจึงเสนอสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถอย่างมาก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความต้องการที่จะยกระดับความสามารถของตนเองเพื่อรายได้และผลประโยชน์ที่จะตามมาในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ประยุทธ์ แก้วสุข (2548 :57) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป มีตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ คือมีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาตะกร้อ และต้องการมีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา มีแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้น ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตใจสำนึก คือ ความต้องการที่จะยกระดับของตัวเอง และต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการการได้รับคำยกย่องชมเชย ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ เพื่อจะทำให้ตนเองเป็นที่รู้จักและเป็นที่รัก ในหมู่เพื่อน ๆ และบุคคลในสังคม และสอดคล้องกับคำกล่าวของ พระราชวรมุนี (2530 : 77 – 78) ที่ว่าการมีเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ต้องการความพอใจและภูมิใจในตนเองปรารถนาที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่องสรรเสริญ เป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวมนุษย์หรือสังคมทั่วไป

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งการวิจัยต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล ทำให้สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง เพื่อช่วยให้การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของตัวเองกระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าจากภายนอกสามารถนำไปปรับปรุงใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผู้ฝึกสอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดการแข่งขันตลอดปี และควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจให้มากขึ้น เพราะเมื่อมีความรัก ความสนใจ แล้วก็จะทำให้เยาวชนหันมาเล่นกีฬาฟุตบอลกันมากขึ้น ควรมีการพัฒนาผู้ฝึกสอนควบคู่กับนักกีฬาฟุตบอล และควรนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลภาคกรุงเทพมหานคร กับ ภาคต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันทั่วประเทศ
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลชายและนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่ตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอล
3. ควรทำการวิจัยสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). *ประวัติกีฬาฟุตบอล*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2550, จาก <http://www.sat.or.th./sportslearning>.
- กิตติศักดิ์ สุขเลิศ. (2546). *วิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2530). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชุตินวรรณ เพ็ญเพียร. (2539). *เอกสารประกอบการสอนวิชาวิธีทางสถิติ 1*. กรุงเทพฯ. ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณกร มีคำ. (2549). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสร ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- दनัย ยานอม. (2538). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลย์วงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประยุทธ แก้วสุข. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). *แบบทดสอบมาตรฐานทักษะฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
ฝ่ายวิชาการสกายบุ๊ก. (2547). *ฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : บริษัท สกายบุ๊ก จำกัด.
- พระราชวรมนู. (2530). *ปรัชญาการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พีรลัทธ์ เกตุวัตถา. (2549). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา
เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ พัฒนาศึกษา วท.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- พนมไพร ไชยยงค์. (2542). *เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว*.
สุพรรณบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- ภาณุพันธ์ คุ้มวงศ์ดี. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วัชรระ คำเพ็ง. (2536). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์. (2526). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม - ธันวาคม). *บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อ
การสอนและพลศึกษา*. วารสารจิตวิทยาการกีฬา.
- สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ. (2549). *ระเบียบการแข่งขันคิกจูนีเยร์ฟุตบอลไทยแลนด์
แชมเปียนชิพ*. กรุงเทพฯ : สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2538). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*. เอกสารประกอบคำบรรยายจิตวิทยาการกีฬา
กับกีฬาปะทะ. การสัมมนาวิชาการ กรมพลศึกษา.

- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบคำสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา*.
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
 ----- . (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.
 (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- สุชา จันทน์เอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ :
 ไทยมิตรการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Bird , A. M.; Crip, M. K. (1986) . *Psychology and Sport Behavior*. Missouri : The C.V. Mosby
 College.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). *Interpersonal Orientation and Motivational Differences
 between Team and Individual Sport Participants. Dissertation Abstracts*. MA :
 Stephen F Austin State University.
- Glueck, W. F. (1982). *Personal : A Diagnostic Approach*. 3rd ed. Texas : Business
 Publication.
- Guilford, John S.; & David E Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London :
 Harper & Row Publishers.
- Jaakkola, Timo. (2002). *Changes in Students Exercise Motivation, Goal Orientation, and Sport
 Competence as a Result of Modification in School Physical Education Teaching
 practices*. Jyvaskylan Yliopisto (Finland)
- Jennifer, Andress. (2005). *A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two groups of
 Pre-adolescent athletes. Dissertation Abstracts*. M.Sc. : Lakehead University.
- Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995). *Motivation in Physical Activity :
 The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy*.
Journal of Sport and Exercise Psychology . 1995 NASPSPA Abstracts.
 Human Kinetics Publishers. Inc. 17 : 57
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York :
 Harper & Row.

- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.d. Syracuse University. p.3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54 (8) : 108.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกคูเนียร์ฟุตบอล
ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกคูเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Open - Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายกิตติศักดิ์ มีเจริญ

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ด้านหน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

1.. ท่านเล่นฟุตซอลมาเป็นเวลานานเท่าใด

( ) น้อยกว่า 3 ปี

( ) ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกจูเนียร์ฟุตซอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางในหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นฟุตซอล อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดย

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

1. แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

เหตุผลในการเล่นฟุตบอลเพราะ.....		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	รักและสนใจเล่นฟุตบอล					
2	มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง					
3	ชอบกีฬาประเภททีม					
4	เชื่อว่าตนเองมีความถนัดและเล่นฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ					
5	ชอบเกมการแข่งขันของฟุตบอล					
6	ต้องการเรียนรู้ทักษะฟุตบอลอย่างถูกต้อง					
7	มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะและเล่นฟุตบอลได้ดี					
8	ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน					
9	ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น					

2. แรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการเล่นฟุตบอลเพราะ.....		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล					
2	การเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ					
3	ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเล่นฟุตบอล					
4	เชื่อว่าเป็นกีฬาที่ทำหายความสามารถมาก					
5	ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี					
6	เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม					
7	ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต					
8	กีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเองได้					
9	มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอนและเชื่อตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน					

3. แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

เหตุผลในการเล่นฟุตบอลเพราะ.....		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา					
2	ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน					
3	มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ					
4	กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้					
5	ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม					
6	มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน					
7	ต้องการได้รับสวัสดิการจากโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
8	เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน					
9	มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น					

4. แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

เหตุผลในการเล่นฟุตบอลเพราะ.....		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ					
2	ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น					
3	มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง					
4	ต้องการได้รับค่าตอบแทนชมเชย					
5	ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
6	ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ					
7	ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ					

5. แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

เหตุผลในการเล่นฟุตบอลเพราะ.....		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก					
2	เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศ					
3	มีโอกาสในการได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
4	มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต					
5	ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก					
6	มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันในต่างประเทศ					
7	มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
8	มีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจด้านอื่นๆ

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของ นักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการแข่งขัน คิวิกจูเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

.....

.....

.....

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

.....

.....

.....

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

.....

.....

.....

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

.....

.....

.....

6. ความคิดเห็นในด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายกิตติศักดิ์ มีเจริญ
 วัน เดือน ปีเกิด 14 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2520
 สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 25 / 1 หมู่ 2 บ้านเกรียด ตำบลเทนมีย์
 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 17 / 78 บ้านสวนบางเขน แขวงคลองถนน เขตบางเขน
 กรุงเทพมหานคร 10220

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2532 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเทนมีย์
 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
 พ.ศ.2535 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทนมีย์มิตรประชา
 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
 พ.ศ.2538 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปานะพันธวิทยาในพระบรมราชูปถัมภ์
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2542 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) คณะพลศึกษา เอกสันตนาการ
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พ.ศ.2550 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ